

STORTINGET

Innst. 253 S

(2022–2023)

Innstilling til Stortinget
fra kommunal- og forvaltningskomiteen

Dokument 8:96 S (2022–2023)

Innstilling fra kommunal- og forvaltningskomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Ingvild Wetrhus Thorsvik og Grunde Almeland om homofiles rettssikkerhet og likekjønnedes mulighet til familiegjening i Norge

Til Stortinget

Bakgrunn

I dokumentet fremmes følgende forslag:

- «1. Stortinget ber regjeringen endre utlendingsforskriften slik at likekjønnede par som har vært i et forhold i et land hvor det er manglende muligheter for å inngå likekjønnet ekteskap eller leve sammen i faste og etablerte samboerforhold, gis muligheten til å søke om oppholdstillatelse for samboere på bakgrunn av et sannsynliggjort forutgående forhold.
2. Stortinget ber regjeringen endre utlendingsforskriften slik at det legges vekt på manglende muligheter for likekjønnede par til å inngå ekteskap/partnerskap i hjemlandet eller nærområdene i behandling av saker om oppholdstillatelse for å inngå ekteskap.
3. Stortinget ber regjeringen inkludere «seksuell legning» som vurderingstema i saker som hovedregel skal behandles i nemndsmøte med personlig fremmøte.»

Det vises til dokumentet for nærmere redegjørelse for forslagene.

Komiteens behandling

Komiteen har i brev av 1. februar 2023 til Justis- og beredskapsdepartementet ved statsråd Emilie Mehl bedt om en vurdering av forslaget. Statsrådens uttalelse følger av vedlagte brev av 2. mars 2023. Komiteen har imøtesett og mottatt skriftlige innspill i saken.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Rune Støstad, Siri Gåsemyr Staalesen, Terje Sørvik og lederen Lene Vågslid, fra Høyre, Mudassar Kapur, Anne Kristine Linnestad og Mari Holm Lønseth, fra Senterpartiet, Heidi Greni, Kathrine Kleveland og Haakon Skramstad, fra Fremskrittspartiet, Helge André Njåstad og Erlend Wiborg, fra Sosialistisk Venstreparti, Grete Wold, og fra Rødt, Tobias Drevland Lund, viser til at i denne innstillingen behandles Representantforslag 96 S (2022–2023) fra stortingsrepresentantene Ingvild Wetrhus Thorsvik og Grunde Almeland om homofiles rettssikkerhet og likekjønnedes mulighet til familiegjening i Norge.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Rødt, viser til at det i representantforslaget fremmes tre forslag. Forslagsstillerne vil at Stortinget skal be regjeringen endre utlendingsforskriften slik at likekjønnede par som har vært i et forhold i et land hvor det er manglende muligheter for å inngå likekjønnet ekteskap eller leve sammen i faste og etablerte samboerforhold, gis muligheten til å søke om opp-

holdstillatelse for samboere på bakgrunn av et sannsynliggjort forutgående forhold. Videre vil forslagsstillerne at Stortinget skal be regjeringen om å endre utlendingsforskriften slik at det legges vekt på manglende muligheter for likekjønnede par til å inngå ekteskap/partnerskap i hjemlandet eller nærområdene i behandling av saker om oppholdstillatelse for å inngå ekteskap. Til slutt viser flertallet til at forslagsstillerne vil at Stortinget skal be regjeringen inkludere «seksuell legning» som vurderingstema i saker som i hovedregel skal behandles i nemndsmøte med personlig fremmøte.

Flertallet viser til at forslagsstillerne nevner at retten til familieliv blant annet er nedfelt i Den europeiske menneskerettskonvensjon (EMK) artikkel 8. Flertallet registrerer at forslagsstillerne mener at denne retten ikke ivaretas i tilstrekkelig grad i dagens regelverk for flyktninger som lever i likekjønnede samliv og forhold. Flertallet er enige med forslagsstillerne i at homofile er en særlig utsatt gruppe siden denne gruppen i flere land nektes samliv og risikerer alvorlige straffereaksjoner for sitt kjæresteliv. Forslagsstillerne skriver at flyktninger som kommer fra land der likekjønnede forbys å gifte seg og/eller bo sammen, ikke vil ha mulighet til å oppfylle kriteriene for å få familiegjenforening med sin kjæreste eller partner på lik linje med heterofile par, og at dette gjelder ikke minst for personer som har vært på flukt før ankomst til Norge. Flertallet viser til statsrådets svarbrev datert 2. mars 2023, der statsråden mener at selv om de aktuelle lovbestemmelsene stiller klare vilkår om ekteskap og samboerskap, er utlendingsregelverket utformet slik at utlendingsmyndighetene har rom for skjønn gjennom generelle skjønnsmessige bestemmelser. Statsråden skriver i sitt svarbrev at bestemmelsene i utlendingsloven § 40 a tredje ledd og § 49 og utlendingsforskriften § 10-11 muliggjør rom for skjønn. Flertallet viser videre til svarbrevet fra statsråden for nærmere beskrivelse av nevnte bestemmelser.

Flertallet merker seg at forslagsstillerne nevner at Likestillingsombudet har sendt et brev til Utlendingsdirektoratet (UDI) der de kritiserer UDIs praksis for ikke å ivareta retten til familieliv for homofile og lesbiske flyktninger, det vil si at de ikke har lik tilgang til familiegjenforening som andre, og videre at ombudet påpeker blant annet at UDI ikke har tatt nok hensyn til seksuell orientering i saker som dreier seg om familiegjenforening. UDI på sin side har svart at det er et politisk spørsmål å gjøre de nødvendige endringene i regelverket for å styrke homofiles stilling i slike saker. Flertallet viser til statsrådets svarbrev, der statsråden skriver at Likestillingsombudet sendte et brev til UDI om praksis i familieinnvandringsaker for likekjønnede par. Flertallet registrerer at statsråden skriver at Likestillingsombudet i brevet foreslo at presiseringer om likekjønnede par ble inntatt i UDIs retningslinjer, og at

statsråden anser dette for å være en bedre løsning enn å ta presiseringer inn i utlendingsforskriften. Statsråden skriver videre at departementet derfor vil be UDI om å innta presiseringer om likekjønnede par i sine retningslinjer.

Flertallet merker seg at forslagsstillerne skriver at for likekjønnede par vil det i svært mange land være umulig å inngå ekteskap. Forslagsstillerne viser til utlendingsloven, hvor det står at det i slike saker kan legges vekt på blant annet partenes forutgående forhold, men at dette kan være særskilt vanskelig å dokumentere for par som har levd i skjul i frykt for forfølgelse på bakgrunn av sin seksuelle legning. Flertallet registrerer at forslagsstillerne derfor ber om at det i regelverket klargjøres at det skal tas hensyn til dette for å sikre reell mulighet til å inngå ekteskap for likekjønnede par.

Flertallet merker seg at forslagsstillerne viser til utlendingsforskriften § 16-9, som gir veiledning i hvorvidt en sak skal anses å by på vesentlige tvilsspørsmål, og at forslagsstillerne mener det som hovedregel bør gis adgang til personlig fremmøte også for saker som dreier seg om seksuell legning, med mindre anførselen tidligere er behandlet i nemndsmøte eller i domstolen. Flertallet merker seg statsrådets svarbrev, hvor statsråden som utgangspunkt mener at man bør unngå å løfte frem enkeltgrupper i bestemmelsen om nemndsmøtebehandling, og at det også kan være andre grupper enn likekjønnede par som man vil kunne argumentere for at har et tilsvarende behov for nemndsmøtebehandling.

Et annet flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet, viser til forslag 1 og 2 i representantforslaget og til statsrådets svarbrev. Dette flertallet merker seg at unntakshjemplene gir grunnlag for å vurdere unntak i tilfeller hvor et avslag kunne innebære brudd på internasjonale forpliktelser eller norsk lov, herunder diskrimineringsforbudet. Dette flertallet er enig i statsrådets vurdering, samt Diskrimineringsnemnda sin vurdering, av at selve regelverket ikke er diskriminerende.

Dette flertallet viser videre til representantforslaget og at Likestillingsombudet har sendt et brev til UDI om praksis i familieinnvandringsaker for likekjønnede par. Dette flertallet understreker at Likestillingsombudet i brevet foreslo at presiseringer om likekjønnede par ble inntatt i UDIs retningslinjer. Dette flertallet er derfor glad for at regjeringen følger opp dette gjennom å ta initiativ til å ta presiseringer inn i utlendingsforskriften, slik statsråden skriver i svarbrevet til komiteen. Dette flertallet viser til at regjeringen vil be UDI om å innta presiseringer om likekjønnede par i sine retningslinjer, og mener det er svært viktig.

Et tredje flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre og Senterpartiet, viser

til statsrådets svarbrev og er enig i vurderingene knyttet til forslag 3 i representantforslaget.

Komiteens medlemmer fra Høyre viser til at det i mange land er straffbart å leve i likekjønnet samliv. Disse medlemmer viser til at mange lever i skjul og risikerer forfølgelse på grunn av sin legning. Noen av disse kan ha søkt beskyttelse i Norge, mens deres partner kan være igjen i et annet land. Disse medlemmer merker seg statsrådets svarbrev, hvor det redegjøres for at det er rom for skjønnsmessige vurderinger i dagens utlendingsregelverk. Videre argumenteres det for at saksgrunnlaget er begrenset.

Disse medlemmer mener det bør utredes om likekjønnedes rett til familiegjenforening er tilstrekkelig ivaretatt. Disse medlemmer vil understreke at dette vil gjelde en begrenset gruppe, og at det eventuelt er nødvendig å ha gode kontrollordninger for å unngå misbruk av ordningen. Disse medlemmers intensjon er å sikre at likekjønnede par har samme muligheter til samliv som andre par. Disse medlemmer fremmer derfor følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen utrede hvordan flyktninger i likekjønnede forhold kan sikres krav på familiegjenforening med ektefelle/partner, for eksempel ved at dokumentasjonskrav kan erstattes med sannsynliggjøring for land som begrenser adgangen til å leve i likekjønnet samliv.»

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet merker seg at representantforslagets første og andre punkt går ut på en modifisering av gjeldende regelverks krav om formelt inngått ekteskap og faktisk samboerskap for likekjønnede par som kommer fra områder hvor slike forhold ikke er tillatt eller akseptert. Disse medlemmer vil til dette understreke at omgåelse av reglene for familieinnvandring er et høyst reelt samfunnsproblem, og at et mer diffust regelverk på feltet som gjør omgåelse enda enklere, ikke er veien å gå. Disse medlemmer viser videre til hva som fremgår av statsrådets svarbrev, om at UDI har adgang til å anvende skjønn i de sakstypene som representantforslaget gjelder, og at denne sakstypen er av et begrenset omfang. Slik disse medlemmer ser det, bør man da ikke svekke regelverket på området og gjøre omgåelse enklere for å ivareta en problematikk som dagens regelverk har unntaksbestemmelser for og som er begrenset i omfang. Da svekker man gjeldende regelverk som en symbolsk handling, ikke for å adressere et reelt samfunnsproblem. Disse medlemmer støtter følgelig verken forslag nummer 1 eller forslag nummer 2.

Disse medlemmer tiltrer vurderingen i statsrådets svarbrev, hvor det fremholdes at vi bør unngå å løfte frem enkeltgrupper i bestemmelsen om nemndsmø-

tebehandling. Disse medlemmer vil derfor heller ikke støtte forslag nummer 3.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Rødt understreker at dette forslaget handler om retten til familieliv nedfelt i menneskerettskonvensjonen. Denne retten er ikke ivaretatt i dagens regelverk for flyktninger som lever i likekjønnede samliv og forhold. Forslagsstillerne legger til grunn at Likestillingsombudet har kritisert UDIs praksis for å ikke ivareta retten til familieliv ved at man ikke har lik tilgang til familiegjenforening som andre. Ombudet påpeker at seksuell legning ikke tas hensyn til i tilstrekkelig grad i disse sakene. Når UDI svarer at det er en politisk beslutning som må til for å endre lovverket, så er det klart et behov for å gjøre det.

Disse medlemmer viser til at likekjønnede samliv er forbudt og forbundet med strenge straffer i 70 land. Samboerskap og partnerskap er i disse landene forbundet med stor fare for brutal forfølgelse, både fra myndigheter og lokalsamfunn. I ytterste konsekvens kan man risikere dødsstraff, som fortsatt er mulig i 11 land. Disse medlemmer understreker at likekjønnede par dermed ikke har mulighet til å leve i registrerte samboerskap eller partnerskap. Disse medlemmer viser til krav om to års ekteskap eller samboerskap for familiegjenforening. Disse medlemmer mener at flyktninger som kommer fra land som ved lov forbyr likekjønnede kjæresten å gifte seg og/eller bo sammen, ikke vil ha mulighet til å oppfylle kriteriene for å få familiegjenforening med partner i Norge.

Disse medlemmer viser til at det er utlendingsforskriften som må endres slik at likekjønnede samboere gis mulighet for å søke oppholdstillatelse, at manglende muligheter for å inngå ekteskap vektlegges, og at man inkluderer seksuell legning som vurderingstema i saker som i hovedregel skal behandles i nemndsmøter.

Disse medlemmer understreker at disse sakene kan være komplekse og vanskelige å få frem skriftlig, og at det derfor er særdeles viktig at man får mulighet for å legge frem sin situasjon muntlig i et nemndsmøte.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen endre utlendingsforskriften slik at likekjønnede par som har vært i et forhold i et land hvor det er manglende muligheter for å inngå likekjønnede ekteskap eller leve sammen i faste og etablerte samboerforhold, gis muligheten til å søke om oppholdstillatelse for samboer på bakgrunn av et sannsynliggjort forutgående forhold.»

«Stortinget ber regjeringen endre utlendingsforskriften slik at det legges vekt på manglende muligheter for likekjønnede par til å inngå ekteskap/partnerskap i

hjemlandet eller i nærområdene i behandling av saker om oppholdstillatelse for å inngå ekteskap.»

«Stortinget ber regjeringen inkludere 'seksuell legning' som vurderingstema i saker som i hovedregel skal behandles i nemndsmøte med personlig fremmøte.»

Forslag fra mindretall

Forslag fra Høyre:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen utrede hvordan flyktninger i likekjønnede forhold kan sikres krav på familiegjenforening med ektefelle/partner, for eksempel ved at dokumentasjonskrav kan erstattes med sannsynliggjøring for land som begrenser adgangen til å leve i likekjønnet samliv.

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti og Rødt:

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen endre utlendingsforskriften slik at likekjønnede par som har vært i et forhold i et land hvor det er manglende muligheter for å inngå likekjønnede ekteskap eller leve sammen i faste og etablerte samboerforhold, gis muligheten til å søke om oppholdstillatelse for samboer på bakgrunn av et sannsynliggjort forutgående forhold.

Forslag 3

Stortinget ber regjeringen endre utlendingsforskriften slik at det legges vekt på manglende muligheter for likekjønnede par til å inngå ekteskap/partnerskap i hjemlandet eller i nærområdene i behandling av saker om oppholdstillatelse for å inngå ekteskap.

Forslag 4

Stortinget ber regjeringen inkludere «seksuell legning» som vurderingstema i saker som i hovedregel skal behandles i nemndsmøte med personlig fremmøte.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av medlemmene i komiteen fra Arbeiderpartiet, Høyre, Senterpartiet og Fremskrittspartiet.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

Dokument 8:96 S (2022–2023) – Representantforslag fra stortingsrepresentantene Ingvild Wetrhus Thorsvik og Grunde Almeland om homofiles rettssikkerhet og likekjønnedes mulighet til familiegjenforening i Norge – vedtas ikke.

Oslo, i kommunal- og forvaltningskomiteen, den 23. mars 2023

Lene Vågslid

leder

Tobias Drevland Lund

ordfører

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENT

Justis- og beredskapsministeren

Stortinget - Kommunal- og forvaltningskomiteen
Stortinget
0026 OSLO

Deres ref.

Vår ref.
23/600 - CEF

Dato
02.03.2023

Dokument 8: 96 S (2022–2023) – representantforslag om homofiles rettssikkerhet og likekjønnedes mulighet til familiegjening i Norge

Jeg viser til brev 1. februar d.å. fra Kommunal- og forvaltningskomiteen, hvor det bes om min vurdering av forslaget i Dokument 8: 96 S (2022 – 2023) *Representantforslag fra stortingsrepresentantene Ingvild Wetrhus Thorsvik og Grunde Almeland om homofiles rettssikkerhet og likekjønnedes mulighet til familiegjening i Norge*. Forslaget lyder:

1. Stortinget ber regjeringen endre utlendingsforskriften slik at likekjønnede par som har vært i et forhold i et land hvor det er manglende muligheter for å inngå likekjønnet ekteskap eller leve sammen i faste og etablerte samboerforhold, gis muligheten til å søke om oppholdstillatelse for samboere på bakgrunn av et sannsynliggjort forutgående forhold.
2. Stortinget ber regjeringen endre utlendingsforskriften slik at det legges vekt på manglende muligheter for likekjønnede par til å inngå ekteskap/partnerskap i hjemlandet eller nærområdene i behandling av saker om oppholdstillatelse for å inngå ekteskap.
3. Stortinget ber regjeringen inkludere «seksuell legning» som vurderingstema i saker som som hovedregel skal behandles i nemndsmøte med personlig fremmøte.

Forslag nr. 1 og 2

Forslag nr. 1 og 2 innebærer begge å modifisere lovens krav til formelt inngått ekteskap og faktisk samboerskap for likekjønnede par fra områder hvor slike forhold ikke er tillatt eller akseptert. Jeg kommenterer disse forslagene samlet, siden de samme hensynene gjør seg gjeldende for begge forslagene.

Formålet med lovens vilkår om inngått ekteskap og faktisk samboerskap er dels å sikre at familieforholdet har notoritet, og dels at relasjonen mellom partene er uttrykk for en tilstrekkelig sterk tilknytning til at den kan danne grunnlag for oppholdstillatelse i Norge. Per i dag anses slik tilknytning å foreligge når partene enten er gift, har vært samboere i minst to år eller er samboere med felles barn, jf. utlendingsloven §§ 40 og 41.

Det er viktig at regelverket tydelig fastslår at ekteskap eller toårig samboerskap må være dokumentert eller sannsynliggjort for å få oppholdstillatelse som hhv. ektefelle eller samboer. Omgåelse av familieinnvandringsregelverket er et reelt problem i praksis.

Dersom man generelt skulle modifisere disse vilkårene i regelverket, ville det skape vanskeligheter for utlendingsforvaltningen ved vurderingen av familieinnvandringsøknader. Man ville da måtte vurdere saker hvor familierelasjonen hadde lav notoritet og bevisverdi, som vanskelig kunne verifiseres. Å innvilge søknader på et slikt grunnlag vil skape en betydelig risiko for omgåelse av regelverket, og dermed svekke lovens formål om kontroll med utlendingers opphold i riket og motvirkning av ulovlig innvandring.

Selv om de aktuelle lovbestemmelsene stiller klare vilkår om ekteskap og samboerskap, er imidlertid utlendingsregelverket utformet slik at utlendingsmyndighetene har rom for skjønn gjennom generelle skjønnsmessige bestemmelser. Jeg nevner følgende bestemmelser som er særlig relevante i denne sammenheng:

- Utlendingsloven § 49:
«Dersom sterke menneskelige hensyn tilsier det, kan oppholdstillatelse også gis til andre familiemedlemmer enn nevnt i §§ 40 til 53 [bl.a. ektefeller og samboere gjennom to år], og det kan gjøres unntak fra vilkår knyttet til referansepersonens status.»
- Utlendingsloven § 40 a tredje ledd:
«Det kan gjøres unntak fra [fireårskravet] dersom særlige grunner, herunder hensynet til familiens enhet, taler for det.»
- Utlendingsforskriften § 10-11:
«Det kan gjøres unntak fra [underholdskravet] dersom særlig sterke menneskelige hensyn tilsier det.»

Disse unntakshjemlene gir grunnlag for å vurdere unntak i tilfeller hvor et avslag kunne innebære brudd på internasjonale forpliktelser eller norsk lov, herunder diskrimineringsforbudet. Jeg mener derfor det er klart at selve regelverket ikke er diskriminerende. Dette er også tidligere fastslått av Diskrimineringsnemnda (nemnda vurderte da bestemmelsen i *utlendingsforskriften*, og ikke i *utlendingsloven*, siden lovgivning ligger utenfor nemndas saklige kompetanse).

Hvorvidt det i det enkelte tilfelle er grunnlag for å anvende de skjønnsmessige unntaksbestemmelsene, må vurderes av Utlendingsdirektoratet (UDI) og Utlendingsnemnda (UNE), som behandler enkeltsakene. Praksis viser også at UDI i noen saker, etter en

konkret og individuell vurdering, har innvilget søknader ved å gjøre unntak fra de ordinære vilkårene for familieinnvandring begrunnet i problemer partene har med å inngå ekteskap eller samboerskap i hjemlandet. Jeg nevner i denne sammenheng at saksomfanget av søknader om familiegjenforening fra likekjønnede par er svært begrenset.

At saksomfanget er svært begrenset taler også imot å innføre en eksplisitt bestemmelse i regelverket om disse sakene. De bør heller omfattes av en mer generell unntaksbestemmelse. Å ha en særregel for likekjønnede par vil også trekke frem akkurat denne gruppen foran andre som kan være i en tilsvarende situasjon; også ulikekjønnede par kan være uten mulighet til å inngå ekteskap i hjemlandet (f.eks. fordi familien forbyr det).

Som det fremgår av representantforslaget, har Likestillingsombudet sendt et brev til UDI om praksis i familieinnvandringssaker for likekjønnede par. Likestillingsombudet foreslo i brevet at presiseringer om likekjønnede par ble inntatt i UDIs retningslinjer. Jeg anser dette for å være en bedre løsning enn å ta presiseringer inn i utlendingsforskriften. Departementet vil derfor be UDI om å innta presiseringer om likekjønnede par i sine retningslinjer.

Forslag nr. 3

Reglene om når en sak skal anses å by på vesentlige tvilsspørsmål og dermed avgjøres i nemndmøte, er i hovedsak svært generelle. Utlendingsforskriften § 16-9 fastsetter at «en sak skal anses å by på vesentlige tvilsspørsmål og avgjøres i nemndmøte dersom det er tvil om spørsmål som kan ha avgjørende betydning for utfallet av saken». Det er oppregnet enkelte eksempler på når en sak skal anses å by på vesentlige tvilsspørsmål i første ledd:

- a) det er tvil om klagerens troverdighet når det gjelder anførsler om faktiske forhold som kan ha avgjørende betydning for utfallet av saken,
- b) det er tvil om vurderingen av retursituasjonen og dette kan ha avgjørende betydning for utfallet av saken,
- c) det er tvil om rettslige tolkningsspørsmål som kan ha avgjørende betydning for utfallet av saken, eller
- d) det er tvil om hvordan et skjønn skal utøves og dette kan ha avgjørende betydning for utfallet av saken.

I § 16-9 annet ledd ble det imidlertid tatt inn en eksplisitt bestemmelse om konvertitter i 2021:

«Dersom saken gjelder beskyttelse etter § 28 eller vern mot retur etter § 73, og ett av vurderingstemaene er troverdigheten av anførsler om skifte av, eller frafall fra, religiøst livssyn, skal saken behandles i nemndmøte, med mindre særlige grunner taler imot det. Den utvidede retten til nemndmøtebehandling gjelder kun når anførselen ikke tidligere er behandlet i nemndmøte eller i domstolen.»

Jeg mener som utgangspunkt vi bør unngå å løfte frem enkeltgrupper i bestemmelsen om nemndmøtebehandling. Det kan også være andre grupper enn likekjønnede par som man vil kunne argumentere for at har et tilsvarende behov for nemndmøtebehandling. Det er uheldig regelteknisk å nevne alle grupper som det kan være grunn til å behandle i nemndmøte med personlig fremmøte. Dette bør heller vurderes av UNE på grunnlag av den generelle skjønnsbestemmelsen om vesentlige tvilsspørsmål.

Med hilsen

Emilie Mehl